

met een vakvereniging. Het „algemeen belang”, waartoe *in de eerste plaats*, zooals uit de besprekingen van den laatsten tijd weer duidelijk op den voorgrond treedt, de belangen van onze patiënten behooren, moet onze eischen, ten opzichte van het bindend besluit beheerschen.

Leeuwarden, 12 Mei 1912.

D. A. DE GROOT.

VOORSTEL C VAN DE AFDEELING ARNHEM.

Het hoofdbestuur wil aan voorstel C een zeer belangrijke uitbreiding geven, door aan de voorgestelde commissie tevens een onderzoek naar de geneeskundige verzorging in het leger op te dragen, m. a. w. dus een onderzoek naar een leger-toestand. Deze commissie zou dus haar onderzoek moeten uitstrekken zoowel over den dienst van het geneeskundig en pharmaceutisch als van het verplegend personeel, verder ook een onderzoek moeten instellen naar den toestand van en de verpleging in de militaire ziekeninrichtingen en natuurlijk nog tal van zaken meer. De Maatschappij zou door een dergelijk onderzoek aan een commissie op te dragen zich m. i. op een terrein begeven, dat geheel buiten haar competentie ligt. Wordt een onderzoek naar deze toestanden wenschelijk of noodzakelijk geacht, dan kan dit alleen van de regeering zelf uitgaan of, indien daartoe aanleiding bestaat, het verzoek tot het instellen van een onderzoek alleen door de volksvertegenwoordiging tot de Regeering gericht dienen te worden. Van een onderzoek door een commissie uit de Ned. Maatschappij tot bevordering der geneeskunst zijn naar mijn meening bovendien ook volstrekt geen resultaten van beteekenis te verwachten, omdat toch bijna alle en zeker de voornaamste gegevens voor een dergelijk onderzoek door de regeering, i. c. het departement van oorlog verstrekt zouden moeten worden en het, dunkt mij, minstens zeer twijfelachtig zou zijn of het departement van oorlog bereid gevonden zou worden om deze gegevens aan een particuliere commissie te verstrekken.

Meent de Maatschappij echter werkelijk, dat de geneeskundige verzorging van de militairen van de landmacht zooveel te wenschen overlaat en er dus dringend behoefte aan verbetering bestaat, dan is m. i. de eenig aangewezen weg voor de Maatschappij om zich met een verzoek hetzij tot de regeering, hetzij tot de volksvertegenwoordiging te richten, in welk verzoek dan de wenschelijkheid of noodzakelijkheid van een dergelijk onderzoek aangetoond zou moeten worden.

Aangezien deze door mij op de laatste kringvergadering alhier te berde gebrachte bezwaren tegen het voorstel van het hoofdbestuur algemeene instemming bij de aanwezige leden vonden, voldoe ik door deze aan het bij die gelegenheid tot mij gerichte verzoek om deze bezwaren door publicering in het *Tijdschrift*, ook aan het oordeel van meer leden te onderwerpen.

Nijmegen, 10 Mei 1912.

TH. AMESCHOT.

A. Z. A. EN HET ADRES DER GENEESKUNDIGE VEREENIGING TOT BEVORDERING VAN HET ZIEKENHUISWEZEN.

Slechts een kleine plaatsruimte vragen wij nog ter beantwoording van het stuk van den heer WORTMAN in het jongste nummer van het *Tijdschrift*. Wat

baat het, te debatteeren met iemand, die zoo slecht op de hoogte blijkt te zijn?

De heer WORTMAN dikt de groote en principieele fout in het adres der Vereeniging, waarvan hij de auctor blijkt te zijn, nog wat aan, waar hij de uitkomsten bij de S.S., voor zoover die uitsluitend op de mannen betrekking hebben, stelt tegenover die bij A. Z. A., ontleend aan mannen, vrouwen en kinderen. Indien A. Z. A. alleen met mannen te doen had, zouden de uitkomsten zeker ook geheel anders zijn. Maar A. Z. A., dat van die mannen slechts f 5.20 per jaar heft (tegenover 1 pCt. van het inkomen van bij aanstelling gekeurd personeel bij de S.S.), heeft datgene, wat van de contributie der mannen overblijft, meer dan noodig, om aan de slechte risico's, aan de vrouwen en kinderen, behoorlijke hulp te verschaffen; en vindt dan niemand bereid om op de gezamenlijke contributies 50 pCt. toeslag te geven.

Wat het meeste treft en het onaangenaamst aandoet in het stuk van den heer WORTMAN is, dat daarin nu ronduit wordt erkend, dat zijn vereeniging, om haar doel, betaling van ziekenhuisverpleging voor ziekenfondsleden, te bereiken, zich niet heeft ontzien, *A. Z. A., dat daar, zooals zij wist, geheel buiten stond*, in een ongunstig daglicht te stellen, hoewel zij vermoedde, dat dit aan de regeering in vele opzichten als model voor de toegelaten ziekenfondsen zou worden gesteld. Den minister is blijkbaar medegedeeld, dat het zoo erg niet was bedoeld. Is dat ook verteld aan ieder der honderd Kamerleden, die een afdruk van het adres ontvingen?

Op verder debat zullen wij niet ingaan.

Namens de geneeskundige commissie van A. Z. A.

D. H. KOETSER, *voorzitter.*

J. G. OLIVIER, *secretaris.*

Amsterdam, 12 Mei 1912.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

De ziekteverzekeringwet.

Eindelijk heeft het licht gezien het verslag omtrent de wetsontwerpen tot regeling der arbeiders-ziekteverzekering (de radenwet en de ziektewet), uitgebracht door de commissie van voorbereiding. Zooals men weet, werden in Februari 1911 de wetsontwerpen in de afdelingen onderzocht en daarna door de commissie van voorbereiding besproken. Tengevolge daarvan werden toen aan de Kamer drie vraagpunten ter beantwoording voorgelegd, die in de Kamerzittingen van 20 tot 29 Juni 1911 werden behandeld¹⁾. Naar aanleiding van de beantwoording dier vraagpunten bracht de minister TALMA verschillende wijzigingen in de wetsontwerpen, daarbij ook zulke die niet met de vraagpunten in verband stonden. Daarna werden de wetsontwerpen wederom door de commissie van voorbereiding besproken, wat leidde tot het opstellen van een aantal punten, waaromtrent aan minister TALMA ophelderingen werden verzocht. Deze beantwoordde ze schriftelijk en bracht daarbij weer een aantal wijzigingen in de wetsontwerpen. Vervolgens had in Januari 1912 nog een

1) Zie dit *Tijdschrift* 1911, I, bldz. 2308 en II bldz. 127.